

Prvý deň (nedeľa, 1. decembra)

Úvahy na rozjímanie počas novény v rámci prípravy na slávnosť Nepoškvrneného počatia Panny Márie.

Navrhované témy sú: Mária, blahoslavená; rozpaky poslucháčov; veľkosť Panny Márie.

01.12.2024

JEŽIŠ odchádza na odľahlé miesto, aby bol sám so svojimi učeníkmi. Sú obklopení malými kopcami a rovinami a hľadia na Galilejské

jazero. Cestovali cez mestá a dediny. Kamkoľvek prišli, ohlasovali Božie kráľovstvo a uzdravovali chorých. Vyčerpaní si teraz potrebujú oddýchnuť. Ľudia však hľadajú Majstra. Zo všetkých kútov Izraela za ním prichádzajú zástupy. A Ježiš pri pohľade na apoštolov a zástupy začína reč, ktorá zanechá v poslucháčoch hlboký dojem: Blahoslavenstvá (Mt 5, 1-12; Lk 6, 20-26).

Tieto slová vyslovené na vrchu sú ako zrkadlo Ježišovho života, života, ktorý sa vždy rozvíjal spolu s Máriou. Pán v nej videl mnohé z tých postojov, ktoré teraz navrhuje ako cestu k šťastiu: chudobu, miernosť, milosrdenstvo, čistotu srdca, pokoj... Mária je, ako ju nazvala jej sesternica Alžbeta, „blahoslavená“ (Lk 1, 45); to znamená tá, ktorá sa odvážila prijať to, čo svet často odmieta, ale na čo Boh hľadá s obľubou.

Mária je požehnaná, pretože vie, že ju Boh požehnáva aj v nedostatku, v súžení, v nepochopení... Vždy dôveruje Pánovi. „Tajomstvo jej úspechu spočíva práve v tom, že si uvedomuje, že je malá, že si uvedomuje, že je potrebná. U Boha je schopný prijať všetko len ten, kto sa uzná za nič. Iba ten, kto sa vyprázdni, je ním naplnený“[1]. V týchto dňoch novény k Nepoškvrnenému počatiu Panny Márie môžeme prechádzať blahoslavenstvami v sprievode Panny Márie, pretože situácie, ktoré Ježiš opísal vo svojej reči, sú istým spôsobom súčasťou našich dní. Môžeme sa na ňu obrátiť, aby sme sa naučili vkladať zdroj svojej dôvery do Boha, aby to bol každý deň on, kto naplní našu dušu šťastím.

KEĎ UČENÍCI a ostatní ľudia po prvýkrát počuli reč o blahoslavenstvách, museli byť ohromení. Naopak, boli zvyknutí chápať ľudský blahobyť ako znak Božej lásky. Preto boli zmätení, keď počuli, že za blahoslavených treba považovať tých, ktorí trpia chudobou alebo nespravodlivosťou. Schémy, podľa ktorých posudzovali to, čo sa dialo v ich vlastnom živote, sú spochybnené. Nie sú však jediní, koho tieto slová prekvapili. Aj dnes môžeme byť v pokušení myslieť si, že šťastie nám ponúkajú materiálne skutočnosti alebo čisto ľudské istoty: ekonomický a profesionálny úspech, neprítomnosť problémov, pôžitky a pohodlie... Tento prístup zároveň vedie k odmietaniu utrpenia, s ktorým sa v živote stretávame: bolesti, nepochopenia, choroby alebo neistoty.

Ježiš nám určite nenavrhuje, aby sme si na tejto zemi nahromadili čo

najviac utrpenia, aby sme sa potom mohli tešiť z raja. Svätý Josemaría hovorieval, že „blaženosť neba je pripravená pre tých, ktorí vedia byť šťastní na zemi“[2]. Z toho, čo vidíme v Ježišovom živote a učení, vyplýva, že si skôr želá, aby sme nehľadali šťastie v pominuteľných a chvílkových veciach alebo v tom, čo si myslíme, že môžeme vybudovať vlastnými rukami, ale aby sme sa pripravili na to, že ho nájdeme v jedinej veci, ktorá je schopná uspokojiť túžbu po nekonečne v nás: v ňom samom. Ježiš nás vyzýva, aby sme v sebe pestovali presvedčenie, že je oveľa cennejšie zostať v blízkosti Boha, prameňa života, ktorý sa obnovuje, než prežívať malé prchavé radosti. Ako nám pripomína prelát Opus Dei: „Za veľkými otázkami nám chce Boh otvoriť panorámu veľkosti a krásy, ktorá je možno skrytá našim očiam. Musíme mu dôverovať a urobiť krok k stretnutiu s ním a zbaviť sa strachu z myšlienky, že ak

to urobíme, stratíme v živote veľa dobrého. Schopnosť, ktorou nás dokáže prekvapiť, je oveľa väčšia než akékoľvek naše očakávania“[3].

MÁRIA VEDELA, že len v Bohu môžeme nájsť skutočné šťastie. A môžeme ho nájsť práve v ľuďoch okolo nás. Napokon, práve toto sa snažili žiť svätí: „Každý z nás a stále vo všetkom máme hľadať Božiu tvár. Jeho ruka je v každej udalosti. To je to, čo znamená byť kontemplatívny v srdci sveta. Vidieť a obdivovať Ježišovu prítomnosť, najmä v pokornom aspekte chleba a v bolestnom oblečení chudobných“[4].

Tento postoj, keď sme zároveň v Božej prítomnosti a zároveň vychádzame von a hľadáme, ako pomôcť ľuďom okolo nás, je to, čo Máriu pohlo k návšteve Alžbety. Po

prijatí anjelovho zvestovania a po kladnej odpovedi tá, ktorá sa o niekoľko mesiacov stane Ježišovou matkou, vstane a ide sa stretnúť so svojou sesternicou. Je to dlhá cesta, ale ona sa nezastaví pred ťažkosťami. Najväčšia starostlivosť, ktorú jej môže poskytnúť, je priviesť k nej domov samotného Boha. A na Alžbetin pozdrav Mária odpovedá Magnifikatom: „Môj duch sa raduje v Bohu, mojom Spasiteľovi, lebo on uprel svoje oči na poníženosť svojej služobnice; preto ma budú všetky pokolenia nazývať blahoslavenou“ (Lk 1, 46-48).

Pri anjelovom zvestovaní sa Mária spoznala ako „služobnica“. Teraz však vie aj to, že je dôvodom na blahoslavenstvo, pretože Boh si všimol jej pokoru. Preto, akoby to bola predohra k blahoslavenstvám, spieva Pánovi, ktorý nehladá na bohatstvo a moc, ale na chudobu a pokoru. Celý život svätej Márie

spočíval v tom, že robila priestor Bohu a nachádzala ho v iných. „Našou modlitbou sa môžeme pripojiť k Máriinej modlitbe a napodobňovať ju. Tak ako ona, aj my zatúžime ospevovať a ohlasovať obdivuhodné Božie diela, aby celé ľudstvo a všetko tvorstvo mohlo mať účasť na našom šťastí“[5].

.....

[1] František, *Anjel Pána*, 15-VIII-2021.

[2] Svätý Josemaría, *Vyhňa*, bod 1005.

[3] Fernando Ocáriz, *Dejarse sorprender por un Padre bueno*, 25-I-2019.

[4] Svätá Teraza z Kalkaty, *En el corazón del mundo: pensamientos, historias y oraciones*, Ed. José J. de Olañeta, 2016.

[5] Svätý Josemaría, *Íst' s Kristom*,
bod 144.

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/article/30-
novembra-prvy-den-noveny-k-
neposkvrnenemu-pocatiu-panny-marie/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/article/30-novembra-prvy-den-noveny-k-neposkvrnenemu-pocatiu-panny-marie/)
(12.08.2025)